

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2009. július

XVI. évf. 7. szám

“Istenünk harcol értünk!” (Nehémiás 4:14)

Gyakran nézünk egymásra kérdésel a tekintetünkben: te mit teszel az evangéliumért? Te mennyire veszed komolyan az igei üzenetet?

Vajon valóban semmittevő és semmirekellő, gyáva-e az az ember, akinek szolgálatát nem kísérik látványos tettek, eredmények, ebben a sikerorientált világban, aki „csak” Isten igéjét hirdeti? És vajon valóban nagyravágyó és gőgös az, akinek útját a nehéz szolgálat és küzdelem gyümölcssei szegélyezik?

Ha a másik emberre, gyülekezetre tekintünk, gyakran már csak a sikert vagy annak titkát kutatjuk, olykor rossz szájjal gondolva arra, hogy vajon mennyiért adta el becsületét az illető... Ha rossz hírt hallunk egy lelkesről, kaján örömmel lesünk minden szót... Mindeközben gyakran a Szentírásra hivatkozva teszünk meggondolatlan kijelentéseket, a sátán összezavarja gondolatainkat, és mind kívülről, mind belülről, ellenségei vannak az egyháznak. Azaz, a Krisztus testének. Áldott alkalmainknak lassan nincs közönsége, kihűlt az emberek érdeklődése.

Ami húsz éve még egy vágy volt, egy csendesen elstutogott szó: a szabad Isten-imádat, az mára ugyanolyan csendesen elhallgató, üres fogalom.

Nehémiás könyve számomra azért is példaértékű, mivel éppen egy olyan élethelyzetet tár fel, amelyhez hasonló a mai világunk is. A babiloni fogságból hazatérő nép, amely a dicső múlttól zengett történeteket hallgatva növekedett fel, megdöbbenve találja magát szemben azzal, hogy semmi sem olyan dicső, mint az elődeik elmondták, sőt, egy gazzal benőtt, romos vidék vár rájuk - és rengeteg munka. A babiloni fogságtól megmenekült, otthon maradt nép nem törődött azzal, hogy a lerombolt jeruzsálemi várfalat megerősítse, helyrehozza a töréseket, sőt, magát a jeruzsálemi templomot is teljesen veszni hagyták. Az otthon maradtak a túléléssel foglalkoztak, nem pedig az építéssel.

70 évig omladoztak a régen dicső falak. És az Úr szolgákat küldött a néphez, hogy megerősítsék bennük a hitükhöz való ragaszkodásukat, a nemzeti öntudatot - és nekiláttak felépíteni az ott-hont. Nem mindenkinek tetszett ez. A környező népeknek megfelelt, hogy politikai szempontból gyenge nemzet Isten népe.

Azonban a nép vezetőinek tudomására jutott, hogy külső támadásoktól lehet tartani, ezért az építkezésben résztvevők több feladatot láttak el egyszerre. Egyrészt, az építőknek mintegy felét ezentúl órállóvá tették, a többiek pedig építettek. Másrészt azonban, minden építő egyik kezében kopját tartott. Isten népe nem volt fegyvertelen.

Nehémiás oldalán pedig egy kürtöt tartó ember állt, akinek az volt a feladata, hogy veszély esetén, a kürt hangjával, hívja össze a népet.

Építők, órállók, kürtös. Mindegyik komoly feladat. Ma is ezeket a tiszteket kell, hogy betöltsük. Botorság abban az elképzelésben ringatni magunkat, hogy az egyházunkkal igenis minden rendben van. Ugyanígy, naivitás azt vallani, hogy nemzetünkkel, nemzeti öntudatunkkal minden rendben van. Ha az órállók nincsenek a helyükön, vagy hallásukat, éberségüket másfelé, önmaguk érdekei felé fordítják, nem hallják meg a figyelmeztető kürt hangját. Az építők pedig, ha fegyvertelennek tartják magukat, fél kézzel dolgoznak a szent ügyért,

s nem veszik észre, hogy a másik kezükben ott van a kopja, amellyel megvédehetik magukat, akkor fél munkát, fél szolgálatot végeznek, ráadásul a semmiért.

A kürtöt tartó ember az, akinek mindig ébernek kell lennie, vigyázó szemmel pásztázza a horizontot, figyelni az övéire leselkedő veszélyeket, ugyanakkor figyel arra is, aki mellett áll. Ki mellett áll a kürtös, vagy ha így jobban érthető, a lelkes, a gondnok, egy közösség vezetője? Nemzeti (?) érdekek mellett, haszon- és potyalesők mellett, akik fel sem mérik tetteik következményeit? Közömbös, életunt vezetők mellett, vagy talán a fellángoló haragú, ok nélkül is vagdalkozók, törvé-

nyeskedők, bosszúállók mellett?

Minden kürtöt tartó ember akkor tölti be maradéktalanul a küldetését, ha amellell áll, Akit Isten küldött, Aki az Ő szeretetének a megnyilvánulása. A Jézus Krisztusra figyelő ember nem fújja meg a kürtöt, ha vaklárma, kicsinyeskedés, vagy más, emberi gondolat akarja őt irányítani. A kürtöt tartó ember felismeri, és eszében tartja, szívén hordozza, hogy Isten harcol értünk.

„És ha jövődőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyökről, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi vagyok.”

(1Korinthus 13:2)

Györky Sz.

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 33. része

A 33. részt kétfelé kell választanunk. Az 1-13 versek keletkezésének időpontja és helye is megegyezik az előző fejezetben jelzett idővel. Cidkijjá = Sedékiás uralkodásának 10. esztendejében, Jeruzsálem ostromának második évében, Krisztus előtt 587-ben a börtön udvarán „másodszer is szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz”.

Az ÚR; mint mindenek teremtője szól Jeremiáshoz, pontosabban így vezet be a próféta üzenetét Jeremiás, mert érzékeltetni akarja az ÚR üzenetének jelentőségét, súlyát. De az sem szokványos, ahogyan az ÚR kezdi mondanivalóját, hiszen ezt olvassuk: „Kialts hozzám, és válaszolok, hatalmas és megfoghatatlan dolgokat jelentek ki neked, amelyekről nem tudhatsz!” (33:3). Azt a sokakban meglévő pesszimizmust cáfolja ez a vers, hogy Isten titkait nem értheti meg az ember, vagy, hogy Istent hiába kérdezem, nem válaszol... Inkább az velünk a baj, hogy nem foglalkozunk eleget a már kijelentett titkok megismerésével, hogy amikor nekünk akar valamit felfedni Atyánk, felismerhessük. Nem beszélünk eleget Istennel az Ő nyelvén - lélekben és igazságban, hogy könnyen érthessük. Vagy amikor minden dolgunk jól halad előre, nem gondolunk arra, ez az Ő engedélyével történik, s nem a mi érdemünkből. Viszont nyilvánvaló, hogy ami üdvösségünkre való, azt nem titkolja el! Csak mernénk hittel fogadni, s meg is tartani tanácsait.

A Jeremiás személyére vonatkozó bátorítást sem hagyhatjuk e mondat kapcsán figyelmen kívül. A lelkekbe látó ÚR úgy ítéli meg, hogy szolgálja engedelmeskedett ugyan mindenben előző parancsának, de nem tisztázódott benne maradéktalanul, hogy amit hirdetett, az be is teljeseedik. Ezért most megismétli a csodálatos jövőre vonatkozó ígéretét. Lelki gondoza szolgáját. Nemcsak munkára fogja, hanem segíti is szolgálata jó végzésében. Ez is alátámasztja a sorrend és az időpont helyességét, de magyarázza az ismétlődést is. Okkal, hiszen már a 4. versben utal az üzenet arra, hogy milyen állapotok vannak az ostromlott Jeruzsálem-

ben.

Míg az előző részben a börtön udvarán megkötött szerződés körülményei szinte békésnek tűnhettek előttünk, most a rombolásra utaló képek eszünkbe juttatják, harcban áll a város. Pusztulnak az évszázados falak, a várost védő emberek. A kétségbe esett védekezésre utal az, hogy a védők maguk is lerombolnak házakat, sőt a királyi palota egyes részeit is, hogy a követeket felhasználják a védekezésre. (Ha pedig ez az utalás nem szemléltetné eléggé számunkra a küzdelem drámaiságát, vegyük kézbe a valamikori kötelező olvasmányok egyikét, Gárdonyi Géza: Egri csillagok c. regényét, s lapozzuk fel az ostromról szóló fejezeteket. Az ott leírtak alapján elevenedhet meg előttünk igazán az a küzdelem, amelyről az ÚR szava beszél). De itt most maga az ÚR jelenti ki ismét, hogy nincs remény, a védekezés nem járhat sikerrel, mert Ő elfordította arcát, nem tekint népére, nem oltalmazza meg választottait, mert bűneik sokasága büntetés nélkül nem bocsátható meg. Most nem ecseteli tovább az üzenet a büntetés részleteit. Hiszen naponta élik át az ostromlott városban. Ám hirtelen átvált a kegyelmes ígéretek sorára, mert ezzel akarja távollattalan csüggedésüket enyhíteni. Megjegyzendőnek gondolom még azt is, hogy nem emberi feltételhez kötött ígéretek sorol fel itt az ÚR. Az „Én” szóval bevezetett ígéretek teljeseződésének garanciája maga Isten. Ezért is tulajdoníthat Jeremiás az ÚR üzenetének olyan jelentőséget, hogy újra leírja. Mi is úgy olvashatjuk, mint Isten üdvtervének részleteit, amelyek az emberi történelem színterén játszódnak ugyan, de az örökkévalóság felé mutató, mindig időszerű, kegyelmes ígéretek. A sebeket orvosló és bekötöző Isten itt, és a betegeket gyógyító Krisztus az Újszövetségben az ÚR kegyelmi munkájának, megbocsátó szeretetének bizonyítékai számunkra is arra nézve, hogy ígéreteit megtartotta, megtartja Teremtőnk. S ha az „igazi béke” emberi váradalma nem teljeseedik igényeink szerint, vagy Jeruzsálemre nézve jelenünkben, ettől még nem lehetünk Isten

ígéreteinek megkérdőjelezői. (Már csak azért sem, mert a Jelenések. k. a jövődre nézve a mennyei Jeruzsálemet mondja Isten városának, ahol az Ő dicsőségében élnek a Bárány életkönyvébe beírtak, akik utálatosságot vagy hazugságot nem cselekszenek. Mert tulajdonképpen ez lenne a tartós béke feltétele a földi életben is, nem pedig politikai egyezmények).

Sorrendben haladva fontosnak látom azt is, hogy ebben az ígértetben egyaránt részesül Júda és Izráel, ahogyan azt ifjúkori próféciaiban hirdette Jeremiás, vagyis Isten, mint megmásíthatatlan szándékát jelenti ki, hogy újra összegyűjtött népe egy országban éljen tovább a büntetés után.

A büntől való megtisztítás ígérete is az üdvtörténet szempontjából nézve érthető meg és vehető Krisztus által beteljesített prófécianak. Más dolog az, hogy a választott nép miként fogadta az ÚR Messiását. De mi mindnyájan befogadtuk, befogadjuk-e Őt, ahogyan azt jogosan várja el Isten?

A Jeruzsálemről mondott prófeciát olvasva az, akinek van némi rálátása a közélet eseményeire, talán egyet ért azzal, amit leírok. Kevesebben tudnák pontosabban jellemezni a város helyzetét az elmúlt ötven évben, mint ahogyan azt a 9. versben olvassuk.

Végül a pusztuló városokról, elnéptelenedő vidékről hangzik az ÚR magabiztos ígérete: Lesz még itt emberi boldogság, Istent magasztaló élet. A megújult városokba, benépesült falvakba visszatér az élet. Énekelve mennek az ÚR házába, mint régen. Megáldja majd fáradozásukat is, hiszen a számadó keze alatt átmenő nyáj nemcsak megkapó életkép, hanem a bőségre utaló közmondás is lehetett. A prófécia egészét végig gondolva bizony mindenképpen csodálatos vigasztalás ez a halálos fenyegetettségben vergődő ostromlottaknak. Ha életben maradásuk bizonytalan is, de nem a kipusztulás, a megsemmisülés vár a nemzetre, hanem ugyanitt lesz egy Isten által készített folytatás.

A további (14-26.) versek ígéretek a dávidi királyság és a lévita papság szá-

mára. De ez a szakasz hiányzik a Septuaginta (LXX) nevű, első teljes görögre (Kr.e. 250 körül) lefordított Ószövetségből. Vagyis nem voltak abban a héber kéziratban, amelyből a fordítók dolgoztak. Nem Jeremiástól származik ez a rész. Mit keres akkor itt? Csak feltételezéssel felelhetek a kérdésre. Az egyik ok, hogy akik bele írták, szintén érezték, illetve tényként látták, amit az ÚR ígér a jövődre nézve, azt nem lehet a kettős királyság korára vonatkoztatni. Nem azt állítja helyre Isten. Hanem ami az előtt volt. Dávid nevének említése részben ezért maradhat e részben. Másrészt a Dávidnak támasztandó igaz sarjadék már Krisztusra mutat, pontosabban a Messiási váradalom felerősödésének bizonyítéka a Kr.e. 100-150 körüli időkből. Legalább is a lévíták körében, akik a babiloni fogság után már nem játszanak olyan jelentős szerepet a vallási életben, mint azelőtt. Tanítják a hittant, másolják a szent iratokat. S ez ad módot egyeseknek, hogy hozzáadjanak szavakat, sorokat, sőt, mint itt; egy rájuk vonatkozó egész próféciát is az Ószövetséghez. De Jeremiás próféciájának jelentőségét igazolják azzal, hogy a rájuk „vonatkozó” kigondolt sorokat ide csatolják. A szerző célja nyilvánvalóan az, hogy a lévita szolgálat fontosságát hangsúlyozza, illetve a mózesi korban nekik adott jogokat és feladatokat visszakövetelje e „próféciára” hivatkozva. De a hamisítás nem vezetett eredményre, mert nincs tudomásunk arról, hogy a későbbi időkben változtattak volna a lévíták feladatkörén.

Bizony hamisítással állunk itt szemben, emberi gyengeséggel ismét, mint az előző fejezetben is, amely arra figyelmeztet, hogy a Kísértő mindenütt és mindenkire leselkedik, s hogy a magunk erejéből nehezen állhatunk ellent neki. Kérjük a Szentlélek erejét és útmutatását, hogy a kísértések idején meg tudjunk maradni a keskeny úton.

Ima:

Seregek Ura, mindenek Teremtője és Megtartója, mennyei Atyám a Krisztus által! Örökké tartó szeretetedért

magasztallak, amelynek felséges célja, hogy Krisztus által örök országodnak lehessenek boldog lakója, mert itt a földi világban mulandó minden, amit emberi kéz formált, épített. De míg oda megérkezhetem Fiad útmutatását követve, óvj meg Szentleked által a kísértésektől, hogy el ne tévelyedjek, a keskeny útról le ne térjek. Add, hogy míg a kegyelmi idő tart, mind több szív nyíljon meg Krisztusban kijelentett

megváltó szereteted előtt, hogy legyen mind teljesebb békességünk általa Veled és egymással. Óvj bennünket a pusztító, sötét erőkkel szemben, tápláld lelkünket igazságod beszédeivel, vezess a világosságban, hogy teremhessük a Lélek gyümölcseit jóval győzele a gonoszt, dicsőségedre, mindenki javára. Krisztus érdeméért kérek, hallgass meg most is! Ámen.

- id. f.-

BIBLIAOLVASÓ
u e z é r f o n a l

1.	Sz.	1Krón 7	A	2Kor 3,13-18
2.	V.	1Krón 8	U	2Kor 4, 1-6
3.	H.	1Krón 9	G	2Kor 4, 7-14
4.	K.	1Krón 10	U	2Kor 4,15-18
5.	Sz.	1Krón 11, 1-19	S	2Kor 5, 1-10
6.	Cs.	1Krón 11,20-47	Z	2Kor 5,11-15
7.	P.	1Krón 12, 1-23	T	2Kor 5,16-21
8.	Sz.	1Krón 12,24-41	U	2Kor 6, 1-10
9.	V.	1Krón 13	S	2Kor 6,11-18
10.	H.	1Krón 14	A	2Kor 7, 1-7
11.	K.	1Krón 15	U	2Kor 7, 8-16
12.	Sz.	1Krón 16	G	2Kor 8, 1-6
13.	Cs.	1Krón 17, 1-15	U	2Kor 8, 7-12
14.	P.	1Krón 17,16-27	S	2Kor 8,13-18
15.	Sz.	1Krón 18	Z	2Kor 8,19-24
16.	V.	1Krón 19	T	2Kor 9, 1-7
17.	H.	1Krón 20	U	2Kor 9, 8-15
18.	K.	1Krón 21, 1-13	S	2Kor 10, 1-6
19.	Sz.	1Krón 21,14-30	Z	2Kor 10, 7-11
20.	Cs.	1Krón 22	T	2Kor 10,12-17
21.	P.	1Krón 23	U	2Kor 11, 1-6
22.	Sz.	1Krón 24	S	2Kor 11, 7-11
23.	V.	1Krón 25	A	2Kor 11,12-15
24.	H.	1Krón 26	U	2Kor 11,16-23
25.	K.	1Krón 27, 1-15	G	2Kor 11,24-33
26.	Sz.	1Krón 27,16-34	U	2Kor 12, 1-10
27.	Cs.	1Krón 28	S	2Kor 12,11-18
28.	P.	1Krón 29, 1-19	Z	2Kor 12,19-21
29.	Sz.	1Krón 29,20-30	T	2Kor 13, 1-4
30.	V.	2Krón 1	U	2Kor 13, 5-10
31.	H.	2Krón 2	S	2Kor 13,11-13

Egy kis vidámság:

A középkor egyik pápája megválasztása előtt meggörnyedve panaszkodva járt. Miután pápa lett, felegyenesedve, vidáman járt – kelt... Mikor megkérdezték, mi történt, hogy teljesen megváltozott? – ezt felelte: „ A szent Péter kulcsát kerestem, de miután megtaláltam, nincs szükségem arra, hogy meghajolva járjak....”

Gyülekezeti tájékoztató, **kiadja és terjeszti** a Deregyői Református Keresztyén Gyülekezet. **Szerkesztőség:** Fülöp Sándor (főszerkesztő) o Kraus Viktor (szerkesztő) Györky Szilvia (felelős szerkesztő) o Hudák Katalin (gépi tördelés) o **Nyomja:** MS-PRINT **Cím:** 076 74 Drahnov-Deregyő 216, **Tel.:** 056/6282560, **Fax:** 056/6395396, **E-mail:** csoma@copusnet.net **Megrendelhető** a Református Lelkeszi Hivatalokban vagy az újság címén o Reg. szám 11/94.

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

A Református Világszövetség elnöke Kálvinért (2009-05-25)

(Genf) - Dr. Clifton Kirkpatrick, a Református Világszövetség (=RVSZ) elnöke Kálvin születésének 500. évfordulója és a Francia Református Egyház 450 évvel ezelőtti megalakítása alkalmából írt köszöntő levelében rámutatott: Kálvin gondolkodása és teológiája döntő mértékben járult hozzá az RVSZ megalakulásához. Egyik fontos hozzájárulása, hogy reformátorunk szenvedélyesen küzdött a közösségért. Kálvin mindig is azon fáradozott, hogy a keresztyén egység és a közös bizonyágtétel megvalósuljon. Egykor azt írta Kramner angol érseknek, hogy akár tíz tengeren is átkelne, ha ez lenne a keresztyén egység feltétele. A mai poszt-modern világban minden korábbinál nagyobb az éhség és az igény a közösségre. A mai széttöredezett és individualista világban az egyházaknak éppen az a sajátos feladatuk, hogy kifejezzék és segítsék megélni azok egységét, akik az Úr asztala körül megállnak. A másik fontos feladat Kálvin számára az igazságosság melletti szövetség létrehozása volt. Genfben nem csak az egyházat akarta felépíteni reformátorunk, hanem a közkórházat is létrehozta, amivel a szociális biztonságot szolgálta, s befogadta a menekülteket is. Ma sem lehet megfedkezni a világ legszegényebb vidékeiről és embereiről, a szudáni, malawi, guatemalai és indonéziai szenvedőkről. Kálvin soha nem engedte magát nagy teológusnak

nevezni, de mindig felhívta Isten nagyságára a genfiek és mások figyelmét, Aki ezt a természetben is megmutatta. Kálvinnak a mai világban is fontos szerepe van abban, hogy a keresztyén bizonyágtétel és a hit megújuljon. A Francia Református Egyházhoz intézett levelében a református elnök-lelkész rámutatott: Franciaország fiának, Kálvin Jánosnak nagy szerepe volt abban, hogy megerősödjék az a világmozgalom, aminek a célja az Isten Igéje általi reformálás és a Szentlélek ereje általi megújulás. Kálvinnak fontos szerepe volt továbbá a francia hitvallás kialakulásában, ami nélkül nem jöhetett volna létre a Francia Református Egyház. Kálvin ma sokkal időszerűbb, mint valaha volt – írja levelében az RVSZ elnöke, Kirkpatrick lelkész. (christianpost.com – 2009-05-25 – dr. békefy –

A wikipediáról kitiltották a szcientológusokat (2009-06-11)

(Bázel) - A szcientológiai egyház tagjai nem kívánatos személyek a nyílt internetes enciklopédia, a wikipedia szemében. Mivel a szcientológusok a honlap tartalmának semlegességét veszélyeztetik, ezért cikkeiket nem teszik fel a honlapra. Ezt a wikipedia saját döntőbírósa határozta el. Ezt a döntést néhány cikk váltotta ki a szcientológiáról, melyekben nyílt reklámozása folyt a szervezetnek. Vannak olyan internetes címek, amiket szintén blokkol a wikipedia, ugyanezen okból.

(bazonline.ch – 2009-06-10 – dr. békefy

Biblia és pénzmenedzselés (2009-05-19)

(London) - Az angol Jubilee Centre új kurzust hirdetett meg, amelynek során a hallgatók megismerkednek azzal, hogy miként lehet bibliai mérték szerint bánni a pénzzel egyéneknek és egyházaknak. A „Biblia és a pénz” nevet viselő kurzus során a résztvevők képet kapnak a Biblia pénzértelmezéséről, s megpróbálnak olyan tapasztalatokat szerezni, melyek segítenek eligazodni a pénzvilágban keresztyén módon, illetve hozzásegítenek a helyes, azaz etikus pénzgazdálkodáshoz mind a családok és egyének, mind az egyházak és gyülekezetek szintjén. A nyolc részes kurzust a nemzetközi közgazdász, Dr. Paul Mills állította össze. A Jubilee Centre-t azért hozták létre, hogy keresztyén alternatívát jelentsen a szocializmussal és a kapitalizmussal szemben, s minden irányban azt képviseljék, amit a Biblia üzen a közügyekről. A nyolc kurzus-egység témája: 1) Tulajdon és pénz – ki a tulajdonos? 2) Kisérés/tanácsolás – kiért, miért és mikor? 3) Az adás – a valódi befektetés 4) Kölcsön, hitel, adósság – igazi béke? 5) Megmentés és biztosítás – mit hoz a jövő? 6) Befektetések, szerencsejáték – hova tűnik el Isten pénze? 7) Adó, nyugdíj, állami tervezés – mikor van a vég közel? 8) Egyházi pénzügyek – az egészséges egyházi költségvetés kilenc jellemzője. (jubilee-centre.org – christiantoday.com – 2009-05-18/19 – dr. békefy

A kálvinizmus tette a reformációt összeurópai eseménnyé (2009-05-15)

(Bernhausen) – A württembergi Protestáns Szövetség elnöke, Gury Schneider-Ludorff egyháztörténész Neuendettelsauból május 9-én nagyívú előadást tartott Stuttgart mellett Bernhausenben. A kálvinizmus az ő megfogalmazása szerint olyan sajátos miliót hozott létre, amit a tágasság jellemez. Ez a tágasság adott impulzusokat a reformatori hitgyakorlat európai elterjesztéséhez. Kiváltképpen a

kálvinista képzési programoknak volt ebben nagy szerepük. Az, hogy a reformátusok mindenütt szorgalmazták és lehetővé tették mindenki számára a hozzáférést a tudáshoz, ezzel képessé tették őket az egyház fejlesztésére is. A presbiter-zsinati egyházi struktúra pedig mérföldkő volt Európa demokratikus fejlődésében. Kálvin Genfben új Jeruzsálemet, nem új Rómát akart létrehozni. Ennek során azonban még máig nem egészen tisztázott módon sok ellenőrzést és szigort is bevitt a városba: a táncos rendezvények tilalmát, az ünnepeknél a mértéktartást, s bárki megkísértését a semmittevésre szintén szigorúan elítélte. Az elnöknő megállapította: „Kálvintól megtanulhatjuk, hogy legyünk urai a nyelvünknek és a fogalmazásunknak, valamint azt is, hogy a protestáns jelleget egyértelműen vigyük bele a politikai és a társadalmi összefüggésekbe”. (reformiert-info.de – 2009-05-14 – dr. békefy©

www.reformatus.hu

A héber nyelv – לשון הקודש

Isten titokzatos neve JHWH – יהוה

A zsidók számára kimondhatatlan Isten neve a JHWH – יהוה - Jud-He-Waw-He, vagy egyszerűen az Úr, Adonai, egy megoldhatatlan rejtély, és a Szentlélek vezetése nélkül az emberi felfogás számára érthetetlen fogalom. Maguk a zsidók e négy betű helyett, amelyet le sem írnak, általában a Jah vagy a Név kifejezést használják. A nem zsidók Isten megnevezésére az Úr kifejezést használják, ami héberül Adon. Az újszövetségi ember a Jehova vagy Jahve szót használja, még keresztyén rock-koncerteken is. Ne feledkezzünk meg a Jehova tanúiról sem. Más keresztyének nagybetűvel írják az Isten vagy az Úr nevet, így adva tiszteletet Izrael szentjének.

Ami nagyon érdekes ebben a négy betűben az az, hogy a múlt, a jelen és a jövő idő egyaránt megtalálható benne. Haja היה - „volt” a múltat jelenti. A Howe היה- „van” a jelent, míg a יהיה - „lesz” a jövőt jelenti. Minden említett betű jelen van a JHWH יהוה szóban. Ez egy újabb jele annak, hogy Isten, az Úr a kezdettől van, most is jelen van és mindörökké létezik. Másképpen szólva, Ő a kezdet és a vég!

M. Schneider, Israel Heute

GYÜLEKEZETEINK életéből

VII. Ladmóci Kórustalálkozó

Immár hagyományosan, Pünkösdt követő hétvégén, ismét megrendezésre került a ladmóci kórustalálkozó. Nem véletlenül nem írtam le, hogy Szentháromság-vasárnapon, hiszen a jelentkezők száma miatt június 6-án és 7-én is felcsendült az éneklők hangja a helyi református templomban. A templomról jó elmondani azt is, hogy belülről szinte teljesen felújításra került, már csak a kisebb munkálatok váratnak magukra, amint azt az anyagi keretek lehetővé teszik.

A KASSAI MAGYAR REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KÓRUSA

IFJ. SPISÁK MARIKA

A KISGÉRESI ÉNEKKAR

FAZEKAS LÁSZLÓ

CSOMA LÁSZLÓ

SPISÁK ISTVÁN

LUX AETERNA KAMARAKÓRUS

Jó volt együtt hallgatni a kórusokat, akiknek repertoárjában ez évben, a szervezők kérésére, egy-egy zsoltár is elhangzott (feldolgozásban, idegen nyelven, vagy „csak” a maga nemes egyszerűségében, ahogyan az énekeskönyvben található), a Kálvin-év jegyében.

A kórustalálkozó mindkét napon istentisztelettel kezdődött, szombaton Fazekas László püspök nyitotta meg a rendezvénysorozatot, a 2Krón 29:25-28 igéinek felolvasásával, és magyarázatával, áldását adva az egybegyűltekre, akik az ároni áldás énekésével kérték Isten segítségét szolgálatára. Vasárnap Csoma László hirdette az Igét a Zsoltárok Könyve alapján.

Az áldott alkalmak jó hangulatban teltek, a pergő dallamokat líraibbak váltották fel, és „csúnyán” szólva: nem volt időnk unatkozni közben, a jó szervezésnek köszönhetően.

A koncertek után mindkét napon szeretetvendégség várta az egybegyűlteket, ahol tapasztalatcsere, ismerkedés, régi ismerősök köszöntése vette kezdetét. A ladmóci kis gyülekezet ezen az évben is bizonyította, nem csupán a kórustalálkozóknak van egyre nagyobb közönsége, s bővül a résztvevők köre, hanem az Úrban bízók hívek számára a templom felújítása is lehetséges, mindenkor az Ő nevét dicsőítve ezzel.

Györky Sz.

A LADMÓCI KÓRUS

IFJ. SPISÁK ISTVÁN, SPISÁK MÁRIA

A KISKÖVESDI NŐIKAR

A MOKCSAKERÉSZI IMOLA DALKÖR

A SÁTORALJÁJHELYI FEJES ISTVÁN REF. VEGYESKAR

A NAGYKAPOSI CANTABILE KAMARAKÖRUS

AZ ÁGCSESNYŐI CSERFAÁG NŐI KAR

A NAGYKAPOSI ERDÉLYI JÁNOS VEGYESKAR

AZ ÖRÖSI ÉNEKKAR

A SÁROSPATAKI KÓRUS TAGJAI

KIS- ÉS NAGYTÁRKÁNYI CALIX NŐI KAR

Emléktábla avatás Bajánházán

Rendhagyó módon kezdődött az Ungi Református Egyházmegye közgyűlése Bajánházán 2009. június 4-én. A gyülekezet, az egyházmegyei közgyűlés küldötteinek jelenlétében Fazekas László püspök áldotta meg a család által készített emléktáblát, amely a templom bejáratánál hirdeti, hogy itt szolgált 1908-tól 1959-ig Ujlaki Sándor, az egyházmegye néhai espere, aki évtizedeken át hitvesével együtt buzgólkodott a hitélet és a magyar anyanyelv megmaradásáért. Megválasz-

tását követően vezetésével új parókiát épít a gyülekezet 1912-ben. (Sajnos az utódok idején üresen álló parókia, be nem töltött lelkészi állás „eredményeként” a lelkészlak lebontásra került, a gyülekezet pedig egyre inkább anyanyelvet vált!) Életébe kétszer is beleszólt a világháború. Az elsőt követően

egy új államban kellett a krisztusi úton járva helytállnia úgy, hogy a hit és anyanyelvi kultúra megmaradjon ebben a nyelvhatáron fekvő gyülekezetben. Isten hű segítőtárral ajándékozta meg, Berzeviczy Borbála, a katolikus ungvári polgármester, Berzeviczy

István legifjabb leányaként református és református papné lett, hogy a gyüle-

kezet és a község kulturális életének fő szervezője legyen. A parókia építése után 1936-ban elkészül az új templom is. A lelkiekben is áldott növekedést ismét a világháború zavarja meg. A lelkész két fia közül ez egyik végigharcolja a háborút, de Isten segítségével hazatér. Az ifjabbikat a szülői aggodalom hazahívja Debrecenből, s így helyből viszik el „málenkij robot”-ra, ahonnan már nem tér haza. A jogfosztottság idején Ujlaki Sándort bebörtönzik, majd a „népbíróság” minden vád alól

felmenti. A megpróbáltatások terhét hordozva szolgál haláláig, amelynek 50. évfordulóján család, gyülekezet és az egyházmegye Isten iránti hálával emlékezett a hűség és bizottságtévőre! Az ünnepséget a kassai református

gyülekezet énekkarának szolgálata tette emlékezetesebbé.

Csoma László

“Emberi módon beszélek, mivel erőtlenek vagytok”

(Róma 6:19)

Mennyire időszerű ma is Pál apostol rómaiakhoz írott levele. Sajnos, sok mai haldokló kisgyülekezet lehetne címzettje e tanításnak, ha Pál apostol e levelet ma borítékban küldené.

Szomorú azért, mert kétezer év elteltével sem tapasztaljuk meg gyülekezeteink életében, hogy mindazok, mik régen megírtak, a mi okulásunkra írtak meg. Bár lélekszámban fogyatkozunk, gyülekezeten belüli vádaskodásainknak, becsmérő megjegyzéseinknek se szeri se száma. Beteges értékrendünk, önmagunk gyártotta hibás mércéje szerint mérlegelve, mindig a másik fél a hibás. Az a másik kirekesztett, meg sem szólított, önmagunk szerint talán már embernek sem minősíthető valaki. Akihez, ha két mondat erejéig leereszknék, rá kellene ébrednem, hogy még sem olyan gyarló valaki, akinek én látni és láttatni szeretném. De akkor kit gyaláznék, becsmérlnék? Mi által lehetnék én különb ember mások előtt, ha nem embertársam hiányosságainak felnagyításával? Szükség van erre? A bomlasztáshoz biztosan. Unaloműzőnek hasznosabb elfoglaltság híján. „Íme, a megütközés követ, a megbotlás szikláját teszem Sionba, és aki hisz őbenne, az nem szégyenül meg”. /Róm. 9., 33 /Mert amíg valaki sok éven át a közösség érdekében végzett munkája mellett még egy kisebb lélekszámú közösség gondjainak ügyintézését is felvállalja, addig mások a nehézőkben sértődötten elhagyják a süllyedő hajót. Elfeledvén azt, hogy az a hajó épp az ő lékvágásaiktól süllyed. Megsértődni, félreállni a legkönnyebb megoldás, de nem értékelhető eredményként. Ahol a szív termőtalajában nem gyökerezik más, csak az irigység és bántó, lekicsinylő rosszindulat, azt az életet továbbra is az önimádat teli versengés motiválja és nem a mások felé megnyilvánuló őszinte segítőszándék. Istentől kapott erőforrásainkat, igyekezetünket ne emberek megnyerésére, önmagunk elfogadtatására pazaroljuk, hanem Jézus

Krisztus „alázatos szolgálata” legyen a példa előttünk. Imáinkban kérjük Istent, hogy értelmünket minden élethelyzetünkben az Ő szent Lelke világosítsa meg szüntelen, hogy minden cselekedetünk az Ő dicsőségét szolgálja. Ne védjük magunkat folyamatosan és sértődötten, Isten nem hagyja az Ő szolgálók sérelmeit büntetlenül. És ezerszer rosszabb az Isten ítélő keze által büntettetni, mint a mi szócsatáinkkal önelégülten hivalkodni. A vihar elültével, mely vihart békétlenkedés szításával magunk kavartunk, „visszatérni és bírálni” azokat, akik: „addig míg elvoltam, nem tetek semmit”. Csupán hűséggel látogatták az Istentiszteleteket. Akkor is, ha nem a „hütlenek” kedvére való lelkész szolgáltatotta az ígét. Mert ott, ahol a lelkész sem érdemel tiszteletet, egy egyszerű embertárs hogyan is várhatna ilyet. Sok éves presbiteri szolgálat után sem. Csak mindig az, aki magát, de csakis magát tartja erre érdemesnek. Az ügybuzgóság dicséretes dolog, de ne a másik ember gyalázása és saját hiányosságaink elkendőzése legyen a cél. A komolyabb önvizsgálat mindannyiunkat kötelez, mielőtt bíráló megjegyzéssel illetem embertársamat. Előfordulhat ugyanis, hogy a másik ember iránt tanúsított érdektelenségem és ismerethiányom következtében olyan lényeges körülményekről nincsenek átfogó ismereteim, melyek egész más megvilágításba helyeznék elhamarkodott ítéletemet.

„Akik Krisztusban vannak, Lélek szerint járnak” /Róma 8:1/- szeretetben élnek. Gyűlölködéstől, személyválogatástól mentesen, de nem vakon. A pünkösdi időszak a Szentlélek kitöltetésének ideje. Imádkozunk azért, hogy a Szentlélek mindannyiunkban munkálkodjék gyülekezeteink megújulásának érdekében.

„Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége, miként a csillagok örökkön-örökké. /Dániel 12:3-4/.

Matyi Zoltánné - gondnok

Vidám majális a mokcsamogyorósi gyerekekkel

Május 1-én kihasználtuk a szabadnapot és a napsütést, és összehívtuk a mokcsamogyorósi hittanosokat és kátésokat egy kis közös játékra. Nagy örömünkre szép számban érkeztek a gyerekek a parókiaira, ami fokozatosan megtelt étellel, és mindnyájan jókedvvel indultunk neki a napnak. A programot egy rövid hittanórával kezdtük, melyen a Kálvin-év alkalmából Kálvin János munkásságával és személyével foglalkoztunk. Amikor már éreztük, hogy a gyermekek szellemileg eléggé elfáradtak, kimentünk az udvarra, ahol sorversenyeken mérhették össze az erejüket a fiúk és lányok. A játék során

sok humoros és érdekes feladat várt rájuk, melyeket lelkesen és teljes erőbedobással hajtottak végre.

A jó játék után már csak egy finom ebéd hiányzott, melyet a gyülekezetek tagjai készítettek a gyerekeknek. Egy kis pihenő után a gyerekek kezűgyességét tettük próbára. Különböző kézműves foglalkozásokon próbálhatták ki alkotóképességüket. Só-gyurma figurákat készítettek, szalvéta-technikával díszíthettek dobozokat, vázakat és így készítettek szebbnél szebb ajándékokat anyák napjára.

Ezek után következett a nap fénypontja, a délutáni táncház, melyen a gyerekek kórtáncokat és páros táncokat sajtáthattak el Krajnyik Edittől és ügyes társaitól. Mindenki nevében elmondhatom, hogy a bátortalan kezdés után mindenki nagyon jól mulatott, és biztos vagyok benne, hogy mindenkire sikerült egy kicsit közelebb hoznunk a néptáncot és a népzeneét.

A játék és munka közben észre sem vettük, hogy eltelt a nap, melynek végén kihirdettük a győzteseket, és kiosztottuk a díjakat. Vidám beszélgetéssel és egy-egy adag jégkrémmel zártuk a korántsem unalmas napot.

Ezúton is köszönjük mindenkinek a segítségét, aki akár csak a legkisebb módon is hozzájárult ahhoz, hogy ez a gyereknapi ilyen jól sikerüljön. Mindent megteszünk annak érdekében, hogy ne ez legyen az utolsó ilyen alkalom.

Krausz Viktor

Pontos, mint a SVÁJCi óra?

A Bahnhofstrassén

Olyan gyorsan eltelt ez a néhány nap, hogy csak azt vettük észre, hogy máris pakolni kell. Már egy kicsit búcsúzkodtunk is, de nem csak Svájctól, de egymástól is. Hogy mivel? Közös énekléssel, beszélgetéssel, alvással, mindenki más-ként.

Csütörtök. Irány Zürich, ahol Andreas Hess, a HEKS képviselője már várt bennünket. Mi voltunk az első csoport, akik a Kálvin Év alkalmából ellátogattak hozzájuk. Ennek öröme meg is szervezett nekünk egy városnézést, hivatásos idegenvezetőt a Großmünsterbe. Na de haladjunk csak szépen sorba. Zürich Svájc legnagyobb városa, és állítólag itt a legmagasabb az életszínvonal az egész világon. Egy tanulmány szerint ez a város a legbiztonságosabb, legtisztább, itt a legnagyobb a kulturális és gasztronómiai választék, és polgárainak van a legtöbb lehetőségük pihenésre, kikapcsolódásra.

Mi ehhez képest csak néhány órát töltöttünk itt. Érdekes, hogy itt is, ahogy Bernben (és valószínűleg még jó néhány városban) a vonatállomás egészen a város központjában van. Ez úgy néz ki, mint Budapesten a Keleti (csak tiszta). A sétáló utcán haladtunk végig egészen a Fraumünsterig (Asszonyok katedrális). Eredetileg a szomszédos, női kolostor temploma volt. Német Lajos a kolostor apátnőjévé lányát Hildegardot tette meg, ekkor kezdődött a templom építése (985). A kanton legnagyobb orgonája látható ebben a templomban, de a turisták nem ezért látogatják. A Szentélyt Marc Chagall üvegablakai díszítik, melyek 1970-ben készültek. Bibliai jeleneteket ábrázolnak, minden ablaknál más-más szín dominál (a zöld Jézus életéből vett jelenetek, a sárga ablak a Sion-ablak, Dávid királyt és az Új Jeruzsálemet ábrázolja, a kék Jákob látomásai, a narancssárga a

profétákat ábrázolja, a piros és tengerészkek ablak pedig a törvényt látható). A Limmet folyó hídján átsétálva legelőször a nagy reformátor Zwingli Ulrich szobrát kerestük fel. Ha valaki fel szeretné keresni, ott van a Wasserkirche (Víz templom) mögött. Mint később megtudtuk, a római korban a város két védőszentje Felix és Regula vártanuk ezen a helyen haltak mártírhalált. A legenda szerint miután a templom helyén lefejezték őket, felkapták a levágott fejüket, és felcipelték a dombtetőre, ahol most a Großmünster áll. A főszékesegyház oldalán, vagy mondjam inkább, hogy a falából kiálló köven Bullinger szobra áll. Itt találkoztunk idegenvezetőnkkel, aki büszkén

A Zwingli szobor előtt

vallotta, hogy ő bizony tősgyökeres zürichi. Nagy lelkesedéssel vezetett végig a székesegyházon, ahol Zwingli is prédikált. Sok érdekességet megtudtunk tőle. A hagyományok szerint Nagy Károly alapította a 8. század végén Zürich védőszentjei Felix és Regula vértanúk sirja felett. A reformáció idején a katedrális minden díszétől és bútorzatától megfosztották, falfestményeit levették (nem olyan rég találtak meg 2 családi címet és egy képet melye a Madonna a kis Jézussal látható). Magmaradt a gótikus freskók egy része és a főhajó román oszlopfői. Az altemplomban Nagy Károly 15. századi ülő szobra látható (eredetileg a déli tornyot díszítette, most ott egy másolat van). Gyorsan megnéztük még a kerengőt is. Eredetileg férfikolostor és iskola (az újjáépített iskolában már lányok is voltak) működött itt. Most a teológiai fakultás vette birtokába az épületet.

Szállásunk bejáratánál

Magyarázat

Azt hiszem, nem is kell mondanom, hogy szinte állandó volt a versengés a két kolostor (női, férfi) között. Küzdöttek a nagyobb tekintély és befolyás elnyeréséért. Most pedig a Großmünster fő lelkésze nő! Az idegenvezetés végez-

Céhes házak

tével visszamentünk a Limmat folyó nyugati partjára, így jó láthatóvá vált a folyó másik partján lévő céhes házak sorozata, és a cölöpökre épített városháza. Az egyik parkjából magával ragadó kilátás nyílik a városra. Zürich, a maga 400 ezer lakosával igazán barátságos, emberközeleli város. Akárhogy elbűvölt bennünket, még hosszú út állt előttünk, mely az Alpokon vezetett keresztül. Megcsodálhattuk a hegyeket, csipkés sziklákat, teljesítettünk jó néhány alagutat. Elbűvölt. Azért úgy vagyok én ezzel, mint Petőfi a Kárpátokkal: „tán csodállak, ámde nem szeretlek”, nos én tán nélkül csodálok, de elnézve a hegyoldalba épített házakat bármennyire Svájc, na meg Alpok, nem mennék oda lakni.

Liechtensteinen keresztül érkezünk Ausztriába, és az első éjszaka már megismert szálláshelyre. Kedves vendéglátónk sokáig várt ránk. Másnap reggel beszállt

a buszba, és magyarul köszönt el tőlünk.

Péntek. Következett a már ismert, és az útszakasz hazáig. Volt azon minden. Ahogy átléptük Magyarország határát virág helyett szemét, előzékenység helyett agresszió. Higgyék el, nem túlzok. Sajnos. Az egyik benzinkútnál megálltunk, és ahogy vissza akartunk menni az autópályára, ha Svájcba lettünk volna, így zajlott volna: felzárkózó sávból rá az autópályára, a mögöttünk lévő gyorsabb autók a belső sávba sorolnak, hogy mi a busszal is nyugodtan mehessünk. Csakhogy ez már más ország kérem! Tehát a felzárkózó sávból az autópálya külső sávjába soroltunk be. Hogy ez után mi következett? Dudálás, mutogatás, majd

Városháza

a dühös utazó, a maga flancos autójával félig a busz elé hajtott, és ráfékelt. Jóistennek köszönhetően és sofőrünk gyors reakciójának, nem mentünk neki. Félre rántotta a kormányt és csak az ijedtség maradt. Kérdem én, az az örült, Hargita megyei rendszámmal rendelkező autós abba nem gondolt bele, hogy ha a busz hátulról neki megy, az ő nyaka törhetett volna ki? Ha

karambol történik, akkor mi voltunk egy egész busszal, akik bizonyítják, na meg a körülmények is azt támasztották volna alá, hogy ő a hibás! Miért jó, hogy ha az embert a dűhe, büszkesége, önteltsége vezeti? Egyáltalán miért volt mérges? Igen, egy busz nehezebben mozog, mint egy kis autó, de ha véget ér a felzárkózó sáv, csak fel kell menni arra a

Alpok

pályára. Mellesleg ő jött örült gyorsasággal! Olyan hirtelen mellettünk termett, hogy észre se vettük hogy került

A Kálvin év alkalmából kiadott emlékborték

oda. Ezután Budapest. Dudálás, mutogatás... Hogy mit lehet erre mondani? Hazajöttünk. Elég kijózanítóan tudunkra is adták. Nos, mi ide „fejlődünk”. Mi lett volna ha nem lett volna Kálvin? Végakarata szerint jeltelen sirba temették le. Félt attól, hogy kultusz fejlődik ki körülötte. Hatását, ami nem csak az erkölcsi, de a gazdasági életre is kihatott, nem lehet, nem szabad letagadni. Nagy pestisjárványok pusztítottak az ő korában, ami után óriási drágaság és nélkülözés következett. Genfben, Kálvin váro-

sában a munka kötelező volt. Aki nem talált, ő segített, mostani szóval élve a munkahelyteremtésben is. Bizony az ő javaslatára lendült fel újból a posztókereskedelem, bársonyszövő ipar, aranyművesség. A svájci óra pontossága világszerte ismert. Nem véletlenül választottam az erről szóló közmondást beszámolóim címéül, mert még az óragyártás megerősödésében is nagy szerepe volt a reformátornak, és mi mindenre volt hatással a felsoroltakon kívül! Bizony hiányosak az ismereteink. A morc külső, kemény tekintet, testileg beteg, de hitben

A Kálvin év alkalmából kiadott emlékbélyeg

erős, szilárd jellemű embert takart. Olyan, aki nem magát mutogatta, saját énjét emelte piedesztálra, de Isten üzenetét kutatva, a körülményeket vizsgálva figyelte, és oldotta meg a problémákat. Nem kemény kezű, hanem következetes döntései meghozták a kívánt eredményt, aminek áldásos hatását nem csak Svájc érezheti. Mit lehet egy ilyen út után mondani. Maradjunk csak Kálvin János jelmondatánál:

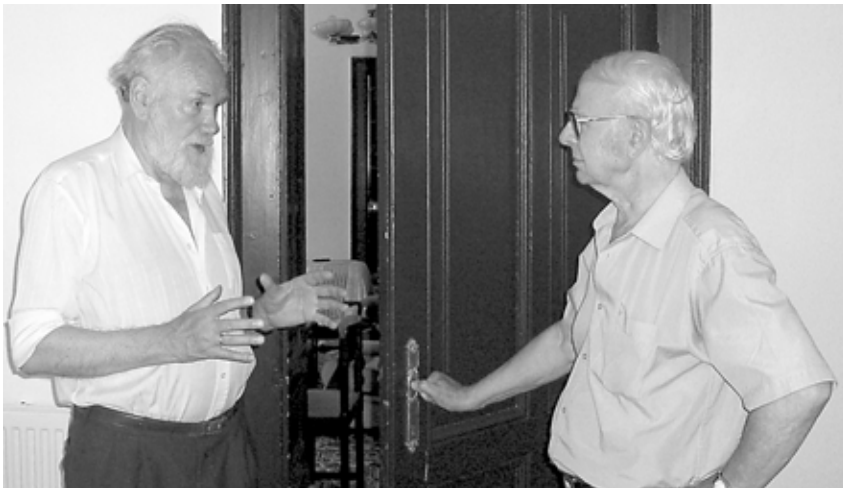
„Soli Deo Gloria”

Fülöp Angéla

fotók: Fülöp Angéla, Csoma László

Tőkés László díjat kapott Koncsol László

Kisvárdán 2009. június 28-án ünnepi istentisztelet keretében adták át a Tőkés László díjat Koncsol Lászlónak. Az ünnepi igehirdetést Bölcskei Gusztáv a Magyar Református Egyház zsinatának elnöke végezte, a díjazottat Tőzsér Árpád méltatta. A szülőfalu, Deregyő, gyülekezete jókívánásait fejezi ki egyházunk tiszteletbeli főgondnokának, Isten áldását kérve életére és szolgálatára.

Koncsol László és Tőzsér Árpád a deregyői parókián

Koncsol László: *Kyrie*

„Kürie, eleiszon!
Kriszte, eleiszon!”
Uram irgalmaz
Vettettem a sárba
Létem borzalmas
Mocsarába zárva
Vad füvek közt alszom
Kürie eleiszon
Uram irgalmaz
Hazugságban járok
Csupa tilalmas
Vizekben halászok
Zavaros az arcom
Kürie eleiszon
Uram irgalmaz
Magamat szerettem
Kedvem alantás
Dolgaiban leltem
Előtted megvallom

Kürie eleiszon
Krisztus kegyelmezz
Engem leigáztak
Sötét világ ez
Nézd porig aláznak
Törött az én pajzsom
Kürie eleiszon
Krisztus kegyelmezz
Nyelvemet cibálják
jövendőm redves
népem szétcincálják
Újítsd meg a pajzsom
Ó Kriszte eleiszon
Krisztus kegyelmezz
Közeleg halálom
ügyem keserves
számláidat várom
Fejem odahajtom
Ó Kriszte eleiszon

Koncsol László: Csontok, Liliom Aurum 2000

Fiatal Reformátusok Szövetsége

ĚKÁŤĀĚŇŤ
Ō İŸŤ Ō Š ŽBLŮŸŮŠĀ;
Ž ŤĀŮĀŇŤĀĚKĀŌŇŇŠ

1. Fíreszke gyermektábor: időpont: július 6–11. (hétfő - szombat)

2. Fíreszke gyermektábor időpont: július 13–18. (hétfő - szombat)
korosztály: 6-13 évesek (1-7. évf.)

Idegen nyelvű angol/német gyermektábor időpont: július 20–25. (hétfő - szombat) korosztály: 6-15 évesek (1-9. évf.)

helyszín: **Bátorkeszi**,
férőhely: 52 fő/tábor
tábordíj: **49,99,-Eur/fő**
jelentkezési határidő: június 30.

jelentkezés: Czinke Tímea és Zsolt

Református Lelkészi Hivatal
- Bátorkeszi,
946 34 Bátorove Kosihy,
Dolný rad 861
Tel.: 035/77-97-338
Mobil: 0918/75-76-58
E-mail: czinke@refteologia.sk,
czinke.zsolt@reformata.sk,
www.firesz.sk

A Kárpát-medence Reformátussága

Életerős egyházat szeretnének – Másfél millió forint adomány gyűlt össze a szlovéniai református közösség megsegítésére (2009-06-09)

Az május 22-i debreceni Alkotmányozó Zsinatot és a Magyar Református Egyház megalakulását követő szabadtéri istentiszteleten 1,5 millió forint gyűlt össze az adakozók pénzéből. Szlovéniába évtizedek óta dunántúli lelkészek jártak át, csupán tavaly ősszel kezdhette meg egy fiatal, helyben lakó lelkész házaspár a szolgálatot.

„Jugoszlávia szétesése után a Szlovéniai Református Keresztény Egyház hivatalosan 1993-ban alakult meg, hogy a 16. századtól itt élő reformátusok gondozásának folytonosságát biztosítsa. A történelmi helyzetből kifolyólag ekkor a Dunántúli Református Egyházkerülettel került szorosabb kapcsolatba és innen is járt át a szolgáló lelképásztor egészen 2008-ig” – tudjuk meg Bódis Tamás lelkésztől, aki feleségével együtt 2008 őszén érkezett Szlovéniába, miután az egyház úgy döntött, hogy saját lelképásztort hív a gyülekezeti munka elvégzésére.

Jelenleg négy helyen folyik rendszeres gyülekezeti munka a szlovéniai egyházban: Szentlászlón, Szerdahelyen, Csekefán és Domaföldön. Az új lelkészek érkezekor sok problémával kellett szembenéznük. A kis létszámú egyház ugyanis nem rendelkezett megfelelő anyagi fedezettel és ingatlanokkal, hogy lakást és hosszú távra fizetést biztosítson az ideköltözött családoknak. Nem is tudták pontosan, hogy mit vállalnak magukra, hiszen az elmúlt 60 évben nem volt önálló lelkészük. Korábban a Jugoszláviai Református Keresztény Egyház negyedévente küldött ide lelkészt. Az új lehetőséget azonban nagy lelkesedés kísérte és több felől érkezett segítség. Öneréjén túl jelentős segítséget nyújtott az egyháznak a Muravidéki és a Moravske Toplice Községi Magyar Önkormányzati Nemzeti Közösség, de segítségére sietettek az ország nemzetiségi országgyűlési képviselői és a lendvai Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézet is.

„A gyülekezet helyzete még nem stabil, de örömmel és bizalommal tölt el bennünket, hogy ilyen sokan meglátták a nagy múltú református egyház lehetőségeit” – teszi hozzá a fiatal lelkész. A közeljövő legfontosabb céljai, hogy életerős egyházzá fejlődjenek, szorosabb kapcsolatot teremtsenek az itt szolgáló többi felekezettel és vezetőségükkel, megőrizték és ápolják magyarság nyelvét és kulturális örökségét és terjesszék az evangéliumot az itt élő népek számára. Elsődleges feladatuknak pedig azt tekinti, hogy a szétszóródott reformátusságot összegyűjtsék és számukra olyan közeget teremtsenek, ahol mind ők, mind az esetleg szlovén anyanyelvű házastársuk megismerhetik Isten szeretetét csodáját.

„Nem lehet elvárni, hogy 11 év után hallgassunk” – nem kapnak támogatást az otthon lakói (2009-06-19)

Romává szeretné nyilvánítani magát egy magyar református lelkész és az egyház által működtetett öregotthon 23 lakója a romániai Tenkén. A község roma lakói ugyanis szociális segítséget kérnek, és kapnak is, az ő pénzüket átutalják a bukaresti költségvetésből. A szeretetotthon román és magyar nemzetiségű lakói után viszont nem utalják a havonta járó fejpénzt.

A 15 éve működő szeretetotthonban magukra maradt idősek, mozgássérültek kapnak orvosi felügyelet mellett teljes ellátást. A törvény szerint az állam fejkvótával támogatja a fenntartást és az ellátást. A lelkész szerint diszkrimináció, hogy a szociális segítséget utalják a kérelmezőknek, de az otthonnak járó támogatást nem. Ezért akarják romává nyilvánítani magukat mindannyian.

„Más se tudja igazolni, hogy roma. Attól az, hogy felvállalja. Én is felvállalom és az a 23 gondozott is, ha csak így lehet a törvényt betartani. Ezzel fel akarom hívni a figyelmet, hogy vannak rendkívüli esetek, és nem lehet elvárni, hogy 11 év után hallgassunk, amikor 11 évnél jogfosztás által 6 és fél milliárd, hatmilliárd régi lejt veszítettünk” – mondta Berke Sándor, református lelkész.

„A kért segítyről annyit mondhatok, az öregotthon gondjairól, lakóiról vasárnap szereztem tudomást, a lelkészt felkértem írásban tegye meg észrevételeit, igényeit írja le” – közölte Coste Teodor polgármester.

Az otthont eddig hollandok és németek is támogatták. Őket viszont román EP képviselők arról tájékoztatták, hogy az állam utalja a fejpénzt, ezért már a külföldi támogatók sem küldenek segítséget. Így az otthont a bezárás veszélye fenyegeti. *Forrás: Magyar Nemzet*

Lemondott a püspöki tisztségről Tőkés László (2009-06-19)

Távozik a Királyhágómelléki Református Egyházkerület éléről Tőkés László. Az európai parlamenti képviselő ezt pénteken, az egyházkerületi közgyűlésen jelentette be. A püspök 2007-es EP-képviselővé való választását követően Csűrű István helyettes-püspök látta el az egyházkerület vezetésével járó teendőket, Tőkés László azóta a külügyi és ökumenikus képviselő látta el, valamint fenntartotta magának az igehirdetés jogát is. A püspök a júniusi EP-választásokon ismét mandátumhoz jutott az RMDSZ és Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács közös listájának élén. Tőkésnek egyébként 2010-ben járt volna le püspöki mandátuma.

Tőkés László megfogalmazásában "nem volna való, hogy továbbra is fenntartsuk a felemás helyzetet". "2007-ben nem látszott, mi fog történni 2009-ben, ezért akkor ez a lépés szükségesnek mutatkozott, de ma már lezárult az első fejezet, és sem szükségesnek, sem

indokoltnak, sem helyesnek nem tartja ezt a felállást" - magyarázta. Külön kiemelte és megköszönte Csúry István helyettes püspök nehéz szolgálatát.

A leköszönő püspök az elismerés hangján szólt az egyházkerület segítségéről, illetve a lelkipásztorok támogatásáról az erdélyi magyarság európai képviselétét biztosító korteshadjárat során; a lelkészek nem voltak kicsinyesek, szűkkeblűek, nem viselkedtek "szektás módra", amikor az erdélyi magyar közösségünk nemzetközi képviselétéről volt szó - mondotta -, tudatosították, hogy az európai parlamenti képviselét mind nemzeti közösségünknek, mind pedig az Egyházkerületnek fontos.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadta Tökés László lemondását. Ezután egy hónapos "felmondási" idő következik, amely alatt az EP-képviselő lezárja a rendszerváltástól tartó püspöksége időszakát. Az ezt követően időközi választáson egy teljes

jogkorú püspököt választanak egy évre, utána 2010 októberében az egyházkerületen belül általános tisztújításokra kerül sor, amely alkalmából megválasztják a teljes - hatéves - mandátumú új püspököt. (forrás: Krónika)

Hogy éltem meg Debrecében 2009. május 22-ét? - a résztvevők írták

Nagyon hálás vagyok, hogy feleségemmel, és négy gyermekemmel együtt részt vehettünk a debreceni ünnepségen. Annak az egyházmegyének a lelkipásztora lehetek, amely egyértelműen az igen mellett adta le voksát (a kilenc közül egyedülként), Egyetemes Egyházunk Zsinata mégsem tudott igent mondani az Alkotmánytervezetre, s mint a ZST tagja, azon tíz személy egyike lehetek, aki - bár tanácskozási joggal - részt vehetek majd a további munkákban. Felemás érzések kavargotak bennem azon a napon, de mégis jó reménységgel tekintek előre.

Áldáskívánással: Révész Tibor, lkp, Zselíz

"Újabb erőt ad a keresztények közötti párbeszédnek" – Kyrill levelének Magyar fordítása

KYRILL, MOSZKVA ÉS EGÉSZ OROSZORSZÁG PÁTRIÁRKÁJA

119034 Moszkva, Csisztij pereulok 5.

2009. május 22.

Ikt.sz.: 2863

A Kárpát-medence Református Egyházai Egyetemes Zsinatának résztvevőikhez Debrecen (Magyarország), 2009. május 22.

Főtisztelteitű Dr. Bölcskei Gusztáv elnök-püspök úr!
Az Egyetemes Zsinat tisztelt szervezői és résztvevői!

Őszinte szívvel köszöntöm a Kárpát-medencei református egyházak Debrecenbe egybegyűlt Egyetemes Zsinatának képviselőit! A most összeült Egyetemes Zsinat résztvevőinek egyik legfontosabb feladata lehet olyan alkotmány elfogadása, amely a többi keresztény egyházhoz fűződő kölcsönös kapcsolatokat segíti. Őszintén remélem, hogy az Önök együttes erőfeszítése újabb impulzust ad a keresztények közötti párbeszédnek ma, amikor oly nagy fontossága van annak, hogy Krisztus Evangéliumának hagyományos értékeiről a modern világ előtt bizonyosságot tegyünk. Az Orosz Pravoszláv Egyház és a Kárpát-medencei, ill. Duna-medencei Református Egyházak kapcsolatainak gazdag történelme van. A múlt század 70-es - 80-as éveiben éppenséggel Egyházunk is részt vett abban a pravoszláv-református dialógusban, amely Magyarországon indult, és „debreceni dialógus” néven vált ismertté, azon város neve után, ahol ma az Önök nagyra becsült zsinata is ülészik. Akkor mi, pravoszlávok és a református egyházak hívei, tekintet nélkül a köztünk lévő teológiai és nemzeti különbségekre, képesek voltunk kölcsönös megértést kialakítani az akkor előttünk álló lényeges

feladatokat illetően. Azok a kérdések, amelyeket napjainkban a modern világ Európa keresztényei elé állít, rendkívül fontosak. A radikális szekularizmus, a vallási és erkölcsi relativizmus állandó propagandájának kitett földrésznünk lelki túléléséről van szó. Ilyen körülmények között különösen meggyőzően kell hangzania mindazok közös szavának, akik az európai civilizáció igaz keresztény alapjait és hagyományait kívánják megőrizni. Kívánom munkájukhoz a gondolatnak és a tettnek azt az egységét, amelyet a Szentírás állít elénk: „A békességes tűrésnek és vigasztalásnak Istene pedig adja néktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint: Hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek az Istent és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyját.” (Róma 15:5-6.)

Krisztusban szeretettel:

Kyrill

**Moszkva és egész Oroszország
pátriárkája**

Az adópénz (Lukács 20: 20-26)

Kedves olvasóink! Itt van a szünidő, az a néhány hét, melyet már szeptembertől nagyon vártunk, és melyek akkor még olyan távolinak tündek. De most már végre eljött a tanév vége, és a pihe-nés ideje. De azért ne feledkezzünk meg arról, hogy az Isten nem megy szünidőre, és nekünk ilyenkor is törődnünk kell az-zal, hogy erősítsük a hitünket. Azt hiszem, hogy az a történet, melyről néhány gondolatot szeretnék nektek leírni, alkalmas arra, hogy megtudjuk, mit is akar tőlünk az Isten, mivel tartozunk az Isten-nek.

Jézus elmondott egy példázatot az őt hallgató farizeusoknak. Ebben a példázatban elmondja azt, hogy volt egyszer egy szőlős gazda, aki bérbe adta a szőlőjét szőlőmunkásoknak. Amikor eljött a fizetség ideje, elküldte a szolgáját, hogy beszedje a bérleti díjat, a termés ráeső részét. A gonosz szőlőművesek megverték a szolgát, mert nem akartak odaadni a gazdának semmit. Minden szolgát, akiket elküldött a gazda vagy megverték, vagy megölték. Végül a gazda elküldte a fiát, az örökösét is, gondolván, hogy őt majd megbecsülik. Ez azonban nem így történt. A gonosz szőlőmunkások megfogták és megölték a fiút, majd a szőlőn kívülre dobták. Ez után eljön a gazda és megbünteti a szőlőmunkásokat, a szőlőt pedig másnak adja. A farizeusok megértették, hogy róluk mondja mind-

ezt, ők a gonosz szőlőmunkások, ezért elhatározták, hogy megölik Jézust.

Ezek után kémeket küldtek hozzá, hogy figyeljék minden szavát és tettét, és ha olyan dolgot tesz, ami miatt megbüntethetnék, jelentsék a farizeusoknak. Úgy tettek tehát néhányan, mintha igazak volnának, és Jézus közelébe férköztek. Egyszer pedig feltettek neki egy kérdést. Szabad-e a császárnak adót fizetni? Nagyon furfangos csapda volt ez, mert ha Jézus azt válaszolja, hogy nem, nem szabad, akkor a római császár katonái elfogják, és megbüntetik lázítás miatt. Ha pedig azt mondta volna, hogy igen, szabad, akkor a nép, amely gyűlölte a császárt és a rómaiakat, ellene fordult volna, és nem hallgatták volna meg többé a szavait.

De Jézus átlátott ezeken a csapdák-on, és azt mondta, hogy adjanak neki egy pénzt. Miután megkapta, megkérdezte: Kinek a képe van rajta?

A császáré - válaszolták. Akkor adjátok meg a császárnak ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené. Ez egy olyan válasz volt, mely miatt nem emelhetett senki kifogást.

Hát nekünk mondja most Jézus, hogy adjuk meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené. De mit jelent ez? Ma már nem a római császár uralkodik. Mi egy államnak a területén élünk, és ennek az államnak tarto-

zunk azzal, hogy betartjuk a törvényeit. Mit is kíván tőletek ez az állam? Többek között azt hogy járjatok iskolába, hogy ne bántsatok senkit, hogy ne vegyétek el azt, ami a másé.

De vajon mit kíván az Isten? Mivel tartozunk neki? Az Isten nem csak azt kívánja, hogy járjatok iskolába, hanem azt, hogy teljes erőtökkel a tanulásra összpontosítsatok, hogy a lehető legtöbb tudást szerezzétek meg, és ezt a tudást állítsátok az emberek szolgálatába. Az Isten nem csak azt kívánja, hogy ne bánts másokat, hanem azt, hogy szeress mindenkit. Nem csak azt akarja, hogy ne vedd el azt, ami a másé, hanem azt, hogy ha kell, akkor a magadéból is adj másoknak.

Nos hát, az előttünk álló szünidőben is igyekezzetek megadni az Istennek mindent, amivel tartoztok neki, hogy nektek, barátaitoknak, és szüleiteknek is örömteli napjai legyenek, és az Isten nevére is dicsőséget szerezzetek. Isten áldjon benneteket!

Imádság: Mindenható Isten! Add, hogy meg tudjunk adni neked mindent, amivel tartozunk neked. Segíts abban, hogy a szünidő gondtalan napjaiban se feledkezzünk meg rólad, és a mi tartozásunkról egy pillanatra sem. Ámen.

Aranymondás: „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Máté 5:16)

KÖNYVISMERTETÉS

Csomár Zoltán: **Húszéves történet** (1918 - 1938)

A felvidéki egyháztörténelmünk alapműve Csomár Zoltán könyve. Nem csak történelmi tényeket ismertet, hanem betekintést nyújt az egyházi adminisztráció akkori működésébe is. Hogyan is zajlott egy zsinat? Pontos pénzügyi beszámolóval. Szerzteágazó szolgálattal, s egyben sokoldalú gyarapodást is érezkelhet az olvasó.

Az 1940-ben megjelent mű reprint kiadása megrendelhető szerkesztőségünkben:

Ára: 2,50 Euro

A Református Tanulmányi Központ hírei

Angol nyelvtábor

2009. július 26-31.

Angol nyelvtábor angol nyelvi
lektorral. Részvételi díj 55 Euro

„Vereckétől Husztig” - Tanulmányi kirándulás

2009. augusztus 10 - 14.

Honismereti kirándulás Kárpátalján max 20 személy.

- 1. nap Palágykomoróc - Nagydobrony Szállás és ellátás Nagydobronyban kétágyas komfortos szobákban.
- 2. nap Munkács - Verecke - Nagydobrony

- 3. nap Huszt - Beregszász
- 4. nap Beregszász környéki középkori templomok
- 5. nap Ungvár - délután hazautazás

Részvételi díj teljes ellátással és útiköltséggel 190 Euro

Jelentkezni és befizetni 2009.7.10-ig lehet szerkesztőségünk címén.

Szolyva

Munkács

Verecke híres emlékműve

Jelentkezni és befizetni 2009. július 10-ig lehet szerkesztőségünk címén vagy a gyülekezet számlaszámán.

Bővebb tájékoztatással a 056 6282560, 0908 035 094-es telefonszámokon szolgálunk.

MEGHÍVÓ

A deregnyői Református Tanulmányi Központ 2009. augusztus 17-22-e között ötödik alkalommal rendezi meg a „Kárpát-medencei Lelkész-családok hetét”, melynek keretében az érdeklődők számára üdülési lehetőséget biztosít a Felvidék keleti régiójában. A résztvevők számára szállást és egész napi étkeztetést biztosítunk. **A részvételi díj egy család számára (létszámtól függetlenül) 55 Euro egész hétre.**

Kirándulási lehetőségek: Sirava és a Vianna-i tó 24km.

Ruszin fatemplomok régiója: 50 km

Bártfa - Eperjes 110 km.

Ung-vidék és Bodroghköz nevezetességei

Kérésre közös autóbuszkirándulás biztosítható.

Jelentkezni 2009. július 31-ig lehet a következő elérhetőségeken:

Telefon: 00421-56 6282560,

mobil: 0908 035 094

E-mail: csoma@copusnet.

Készül a SZERETETNAPTÁR 2010

Szerkesztőségünk számára a nyár eleje azt jelenti, kezdődik a Szeretetnaptár szerkesztése. Szeretettel hívjuk fel a lelképásztorok, presbiterek, gyülekezeti tagok figyelmét, hogy gyülekezeti tudósításaikkal, fényképekkel teljesebbé tehetik egyházi életünk naptári összefoglalóját. A beszámolókat szerkesztőségünk E-mail címére vagy postai címére küldhetik. Előre is köszönjük segítségüket.

Csoma László

Felvidék Ma

www.felvidek.ma